

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 8

Vydána dne 28. února 1961

Cena 60 haléřů

OBSAH:

19 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o spolupráci na úseku veterinárním a o Smlouvě o spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami

19

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. ledna 1961

o Smlouvě o spolupráci na úseku veterinárním a o Smlouvě o spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami

Dne 14. prosince 1959 byly v Sofii podepsány Smlouva o spolupráci na úseku veterinárním a Smlouva o spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami.

Uvedené Smlouvy ratifikoval prezident republiky dne 27. června 1960.

Smlouva o spolupráci na úseku veterinárním vstoupila v platnost dne 12. září 1960 a Smlouva o spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami dne 19. října 1960.

Český překlad uvedených Smluv se vyhláší současně.

David v. r.

SMLOUVA

o spolupráci na úseku veterinárním

Smluvní strany vědomy si nebezpečí, jakým jsou pro národní hospodářství a pro zdraví obyvatelstva všech zemí nakažlivé a jiné nemoci zvířat,

vedeny přáním rozšířit spolupráci na úseku veterinární vědy a praxe při koordinaci opatření proti nemocem zvířat, při vypracování jednotných předpisů o vývozu, dovozu a tranzitu zvířat, potravin a surovin živočišného původu a předmětů, které mohou být nositeli infekce, a také na úseku výroby

biologických preparátů a jiných prostředků, používaných ve veterinárním lékařství,

vycházejíce ze zájmů vzájemné ochrany území před nákazami, ze zájmu odstranit nebezpečí nákazy lidí i zvířat stejnými nemocemi a ze zájmu všech zemí na rozvíjení hospodářských a obchodních styků,

rozhodly se uzavřít Smlouvu, v níž se shodly na následujícím:

Článek I

Aby předešly nakažlivým a jiným hromadným onemocněním zvířat a aby překonaly již vzniklá onemocnění, budou smluvní strany provádět:

1. Koordinací opatření nutných k zamezení rozšiřování infekčních nemocí a také k likvidaci těchto nemocí a budou v nutných případech provádět společná opatření, zejména v pohraničních oblastech.

2. Pravidelnou (nejméně jednou měsíčně) výměnu informací o rozšiřování nakažlivých onemocnění, jejichž seznam je uveden v příloze č. 1 k této Smlouvě.

3. Okamžité informování ostatních účastníků Smlouvy o vzniku a rozšíření na svém území nemocí s vysokým stupněm nakažlivosti nebo úmrtnosti zvířat a o opatřeních k likvidaci těchto nemocí (seznam nemocí je uveden v příloze č. 2 k této Smlouvě).

4. Koordinací plánu výroby sér, vakcín a jiných veterinárních přípravků a unifikací státní kontroly těchto přípravků.

5. Technickou pomoc na žádost kterékoliv smluvní strany při studiu onemocnění zvířat a pomoc v boji s těmito nemocemi tím, že v nutných případech budou vysláni na pomoc odborníci a také dodáno zařízení a veterinární přípravky.

6. Pomoc na žádost kterékoliv smluvní strany při organizaci výroby nebo získávání vakcín, sér, antibiotik, diagnostických a farmaceutických preparátů a jiných prostředků používaných ve veterinárním lékařství, a také pomoc při projektování výstavby veterinárních objektů.

7. Spolupráci vědeckých ústavů veterinárního lékařství při výzkumu nemocí zvířat a zejména antropozoonos, spolupráci ve zdokonalování a používání nejefektivnějších metod diagnostiky a prostředků proti nakažlivým onemocněním hospodářských zvířat, a také při standardizaci očkovacích přípravků a při jejich kontrole.

Článek II

Za účelem vzájemného seznámení s organizací veterinární služby a s výsledky vědecké a praktické práce na tomto úseku budou smluvní strany provádět:

1. Výměnu platných zákonů, instrukcí, předpisů, odborné literatury, metodik vědeckovýzkumných ústavů, učebních plánů a osnov veterinárních škol a jiných materiálů, týkajících se veterinářství.

2. Vzájemnou informaci o přípravě nejdůležitějších porad a konferencí o otázkách veterinářství, a kursech pro zvýšení kvalifikace odborníků ve veterinářství s tím, aby odborníci smluvních stran měli možnost zúčastnit se těchto akcí.

3. Vzájemné vysílání profesorského a učitelského sboru vysokých škol veterinárního lékařství, vědeckých pracovníků i praktiků za účelem studia výsledků veterinární vědy a praxe a výměny zkušeností.

Článek III

Smluvní strany učiní opatření k vypracování dvoustranných smluvních ujednání o způsobu dovozu, vývozu a tranzitu zvířat, potravin a surovin živočišného původu a předmětů, které mohou být nositeli infekce.

Článek IV

Spojení mezi veterinárními službami smluvních stran v otázkách vyplývajících z této Smlouvy, se uskutečňuje jednak přímo, jednak prostřednictvím pracovního aparátu stálé komise Rady vzájemné hospodářské pomoci pro hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci v zemědělství.

Článek V

Výdaje, vzniklé při uskutečňování zásad této Smlouvy, jsou rozdělovány takto:

1. Výdaje, vzniklé při uskutečňování bodů 2 a 3 článku I a bodu 1 článku II, hradí smluvní strana, která posílá informace a materiály uvedené ve zmíněných bodech.

2. Výdaje, spojené s příjezdem a pobytem osob, uvedených v bodech 2 a 3 článku II, hradí smluvní strana, která tyto osoby vysílá.

3. Výdaje, vzniklé při provádění opatření vyjmenovaných v bodech 1, 5 a 6 článku I, se rozdělují podle dohody mezi zainteresované strany.

Článek VI

Tato Smlouva je k podpisu od 1. července 1960 v Moskvě.

Tato Smlouva podléhá ratifikaci.

Ratifikační listiny budou odevzdány do úschovy sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci, který bude plnit funkci depositora Smlouvy.

Smlouva nabude platnosti v den odevzdání páté ratifikační listiny do úschovy, o čemž depositor

podá zprávu všem státům, které tuto Smlouvu podepsaly.

Článek VII

Po nabytí platnosti Smlouvy se může ke Smlouvě připojit kterýkoliv stát.

Pro každý stát, který se připojí k této Smlouvě, a také pro státy, které odevzdají do úschovy své ratifikační listiny po nabytí platnosti Smlouvy, vstoupí Smlouva v platnost v den, kdy stát odevzdá do úschovy své ratifikační listiny nebo dokument o přistoupení ke Smlouvě.

Článek VIII

Po uplynutí pětiletého období ode dne nabytí platnosti této Smlouvy každá smluvní strana může Smlouvu vypovědět, o čemž podá písemnou zprávu devisorovi.

Smlouva ztrácí pro takového účastníka plat-

nost za šest měsíců ode dne, kdy devisor obdržel zprávu o vypovězení Smlouvy.

Článek IX

Tato Smlouva byla sestavena v ruském jazyku v jednom výtisku, který bude odevzdán do úschovy, sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Sekretariát Rady vzájemné hospodářské pomoci odešle smluvním stranám náležitě ověřené kopie Smlouvy, a také bude státy, které podepsaly tuto dohodu nebo se k ní dodatečně připojily, informovat o tom, že obdržel k úschově ratifikační listiny, dokumenty o přistoupení ke Smlouvě a výpovědi Smlouvy.

Sepsáno v Sofii dne 14. prosince 1959.

Pro potvrzení správnosti výše uvedeného podepsali níže uvedení zástupci, kteří byli k tomuto zmocnění vládami svých zemí, tuto Smlouvu. [Následují podpisy zmocněnců smluvních stran.]

Příloha č. 1

SEZNAM NEMOCÍ

o jejichž rozšíření se podávají pravidelné zprávy [zprávy jsou adresovány veterinárním službám všech smluvních stran a obsahují údaje o rozsahu a místech výskytu těchto nemocí]:

Slintavka

Sněť slezinná

Neštovice ovčí

Vzteklina

Ozhřivka

Hřebčí nákaza

Mor vepřů

Mor drůbeže

Mor skotu

Plicní nákaza skotu

Infekční encefalomyelitida

Infekční anemie koní

Influrence koní

Aujezského choroba

Poznámka: Každá země může doplnit zprávu informací i o jiných nakažlivých nemocích, které se šíří jako epidemie.

Příloha č. 2

SEZNAM NEMOCÍ

o jejichž vzniku a rozšiřování se podávají zprávy ihned [zprávy se posílají veterinárním službám sousedících stran a obsahují údaje o rozsahu a místech výskytu, které se nacházejí v pohraničních oblastech]:

Slintavka

Mor skotu.

S M L O U V A

o spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami

Smluvní strany

vědomy si nebezpečí, jakým jsou pro národní hospodářství všech zemí choroby a škůdci zemědělských plodin a plevelů,

vedeny přáním rozšířit spolupráci na úseku karantény a ochrany rostlin před škůdci, chorobami a plevely a zajistit koordinaci opatření na úseku karantény a boje proti škůdcům a chorobám zemědělských plodin a boje proti plevelům,

vycházejíce ze zájmů vzájemné ochrany území před karanténními škůdci, chorobami a plevely a ze zájmů rozvoje hospodářských a obchodních styků mezi svými zeměmi,

rozhodly se uzavřít Smlouvu, v níž se shodly na následujícím:

Článek I

Smluvní strany budou provádět nezbytná opatření pro boj proti škůdcům a chorobám rostlin a proti plevelům, jejichž seznam je uveden v příloze k této Smlouvě. Tento seznam může být změněn usnesením mezinárodní konference o karanténě a ochraně rostlin, která je svolávána podle článku VIII této Smlouvy.

Článek II

Smluvní strany se budou navzájem pravidelně informovat o rozšiřování nebezpečných škůdců a chorob rostlin a o opatřeních, která proti nim byla učiněna. Způsob a termíny předávání takových informací určuje mezinárodní konference o karanténě a ochraně rostlin, svolávaná podle článku VIII této Smlouvy.

V případě výskytu zvláště nebezpečných karanténních škůdců a chorob rostlin, jejichž ohniska byla objevena poprvé, je třeba podat zprávu ihned.

Článek III

Smluvní strany se zavazují poskytovat si navzájem potřebnou technickou pomoc v boji proti škůdcům, chorobám a plevelům, tj. prodej strojů, zařízení, aparatury, chemických prostředků a ji-

ných materiálů pro boj proti škůdcům a chorobám rostlin a také se zavazují provádět společná opatření proti škůdcům a chorobám za podmínek, které budou stanoveny pro každý jednotlivý případ zvláštními smlouvami mezi zainteresovanými stranami.

Článek IV

Smluvní strany budou provádět:

1. Výměnu platných zákonů na úseku karantény a ochrany rostlin, výměnu instrukcí, předpisů, speciální literatury a metodik vědeckovýzkumných ústavů, výměnu učebních plánů a osnov, statistických a jiných materiálů, týkajících se karantény a ochrany rostlin.

2. Vzájemné informace o přípravě nejdůležitějších konferencí a porad o karanténě a ochraně rostlin, o kursech pro zvýšení kvalifikace odborníků na úseku karantény a ochrany rostlin s tím, aby odborníci smluvních stran měli možnost zúčastnit se těchto akcí.

3. Vzájemné vysílání profesorského a učitelského sboru vysokých škol, vědeckých pracovníků a odborníků na úseku karantény a ochrany rostlin za účelem studia nových výsledků vědy a výměny zkušeností.

4. Spolupráci vědeckých ústavů při studiu chorob a škůdců, při zdokonalování diagnostických metod a prostředků proti škůdcům a chorobám rostlin.

5. Na žádost kterékoliv smluvní strany vysílání expedic, složených z odborníků na úseku karantény a ochrany rostlin jedné nebo několika smluvních stran, za účelem studia nebezpečných škůdců a chorob rostlin zkoumání prostředků proti nim, provádění opatření karantény a ochrany rostlin před škůdci a chorobami.

Článek V

Smluvní strany se zavazují dodržovat jednotná pravidla o fytokaranténních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu rostlinného materiálu, zasílaného z jedné země do druhé. Zmíněná pravidla budou

stanovena mezinárodní konferencí, podle bodu VIII této Smlouvy.

Článek VI

Smluvní strany se zavazují, že nepřipustí, aby pronikl při vývozu nebo jinými cestami z jedné země do druhé karanténní škůdci, choroby rostlin a plevely, jejichž seznam se stanoví smlouvou mezi zainteresovanými státy.

Za tímto účelem se smluvní strany zavazují:

provádět v oblastech, sousedících s hranicemi smluvních stran, potřebná opatření k likvidaci karanténních škůdců, chorob a plevelů chemickými, biologickými, agrotechnickými a všemi ostatními způsoby,

určit na svém území pohraniční stanice, kterými bude procházet veškerý vývoz a dovoz zboží rostlinného původu, vybavit tyto stanice desinfekčními komorami k odmožování zásilek a vybavit tyto stanice prostředky k provádění rozborů vzorků, aby mohlo být zjištěno, není-li zásilka napadena karanténními škůdci, chorobami a plevely,

uskutečňovat pečlivou karanténní prohlídku zásilek rostlinného původu, které jsou vyváženy z jednoho státu do druhého a také kontrolu dopravních prostředků, přikládat k takovým zásilkám karanténní osvědčení, vydané státním orgánem pro karanténu a ochranu rostlin vyvázející země, v němž se potvrzuje, že zásilka není napadena karanténními škůdci, chorobami a plevely,

nepoužívat jako balicí materiál slámu, listí a jiné části zemědělských rostlin a místo nich používat piliny, hoblovačky, mech a jiné materiály vhodné pro balení podle možností vyvázející země. V krajně nutných případech použít slámu a listí jako balicí materiál s podmínkou, že bude náležitě desinfikován.

Článek VII

Aby mohla být koordinována činnost při provádění karanténních opatření a aby byla zajištěna možnost kontroly nad prováděním nutných karanténních opatření proti karanténním škůdcům a chorobám rostlin v pohraničních oblastech, shodly se smluvní strany na tom, že v nutném případě vytvoří zvláštní komise složené ze zástupců zainteresovaných zemí s tím, že členům těchto komisí bude poskytnuto právo několikerého přechodu hranic a právo pobytu na území druhého státu po dobu nutnou ke splnění úkolů, jimiž byli pověřeni.

Článek VIII

Smluvní strany se dohodly svolávat podle potřeby, nejméně však jednou za tři roky, mezinárodní konferenci o karanténě a ochraně rostlin, která by řešila praktické otázky, vyplývající z uskutečňování závazků této Smlouvy, a také pro vzájemnou informaci a výměnu zkušeností o provádění opatření obsažených v této Smlouvě.

Dobu a místo konání mezinárodní konference a také seznam otázek, které budou na konferenci projednávány, stanoví smluvní strany.

Spojení mezi kompetentními orgány smluvních stran, pokud jde o otázky vyplývající z této Smlouvy, se udržuje jak přímo, tak i prostřednictvím pracovního aparátu stálé komise Rady vzájemné hospodářské pomoci pro hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci v oblasti zemědělství. Pro vypracování návrhů na nejaktuálnější otázky karantény a ochrany rostlin v období mezi konferencemi mohou být podle dohody zainteresovaných zemí vytvořeny zvláštní pracovní skupiny složené ze zástupců těchto zemí.

Článek IX

Výdaje vzniklé při uskutečňování zásad této Smlouvy jsou rozdělovány takto:

1. Výdaje na zajištění opatření, obsažených v článku II a v bodě 1 článku IV, hradí smluvní strana, která odesílá zprávy a materiály uvedené v těchto člancích.

2. Výdaje, spojené s příjezdem a pobytem osob podle bodů 2 a 3 článku IV a článku VIII, hradí smluvní strana, která tyto osoby vysílá.

3. Výdaje, vzniklé při provádění opatření obsažených v bodech 4 a 5 článku IV a článku VII, se rozdělují podle dohody mezi zainteresovanou stranou.

4. Výdaje, spojené s organizací a provedením mezinárodní konference, zmíněné v článku VIII, hradí stát, na jehož území se konference koná.

Článek X

Tato Smlouva je k podpisu do 1. července 1960 v Moskvě.

Tato Smlouva podléhá ratifikaci.

Ratifikační listiny budou odevzdány do úschovy sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci, který bude plnit funkci depositora Smlouvy.

Smlouva vstoupí v platnost v den odevzdání páté ratifikační listiny do úschovy, o čemž depositor podá zprávu všem státům, které tuto Smlouvu podepsaly.

Článek XI

Po nabytí platnosti Smlouvy se může ke Smlouvě připojit kterýkoliv stát.

Pro každý stát, který se připojí k této Smlouvě, a také pro státy, které odevzdají do úschovy své ratifikační listiny po nabytí platnosti Smlouvy, vstoupí Smlouva v platnost v den, kdy stát odevzdá do úschovy své ratifikační listiny nebo dokument o přistoupení ke Smlouvě.

Článek XII

Po uplynutí pětiletého období ode dne nabytí platnosti této Smlouvy může každá smluvní strana Smlouvu vypovědět, o čemž podá písemnou zprávu depositorovi.

Smlouva ztrácí pro takového účastníka platnost za šest měsíců ode dne, kdy depositor obdržel zprávu o vypovězení Smlouvy.

Článek XIII

Tato Smlouva byla sepsána v ruském jazyku v jednom výtisku, který bude odevzdán do úschovy sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Sekretariát Rady vzájemné hospodářské pomoci odešle smluvním stranám náležitě ověřené kopie Smlouvy a také bude státy, které Smlouvu podepsaly nebo se k ní dodatečně připojily, informovat o tom, že obdržel k úschově ratifikační listiny, dokumenty o přistoupení k Smlouvě a výpovědi Smlouvy.

Sepsáno v Sofii dne 14. prosince 1959.

Pro potvrzení správnosti výše uvedeného podepsali níže uvedení zástupci, kteří byli k tomuto náležitě zmocněni vládami svých zemí, tuto Smlouvu.

(Následují podpisy zmocněnců smluvních stran.)

S E Z N A M

hlavních karanténních objektů — škůdců, chorob a vytrvalých plevelů

<i>Acalla schalleriana</i> L.	<i>Heterodera rostochiensis</i> Wollw.
<i>Agrilus mali</i> Mats.	<i>Hyphantria cunea</i> Drury
<i>Agrobacterium tumefaciens</i> (E. F. Sm. et Towns)
Conn.	<i>Icerya purchasi</i> Mask.
<i>Anthonomus grandis</i> Boh.	<i>Lampetia equestris</i> Fab.
<i>Aphelenchoides oryzae</i> Yokoo	<i>Laspeyresia molesta</i> Busck.
<i>Aphelenchoides fragariae</i> Ritz. Bos.	<i>Leptinotarsa decemlineata</i> Say.
<i>Xanthomonas citri</i> (Hasse) Dowsin	<i>Leucaspis japonica</i> Ckll.
<i>Botrytis tulipae</i> Lind	<i>Melanconis juglandes</i> (Ellis u. Everh.) Graves
<i>Carposina sasakii</i> Mats.	<i>Nectria coccinea</i> (Pers.) Fr.
<i>Ceratitidis capitata</i> Wied.	<i>Numonia pyriverella</i> Mats.
<i>Ceroplastes floridensis</i> Comst.	<i>Ovulinia azaleae</i> Weiss.
<i>Ceroplastes japonicus</i> Green	<i>Pantomorus leucoloma</i> Boh.
<i>Ceroplastes rubens</i> Mask.	<i>Pectinophora gossypiella</i> Saund.
<i>Ceroplastes rusci</i> (L.) Sign.	Neu: <i>Platyedra</i> g. Saund.
<i>Ceroplastes sinensis</i> Guer.	<i>Phthorimaea ocellatella</i> Boyd.
<i>Chalara quercina</i> Henry	<i>Phthorimaea eperculella</i> Zell.
<i>Colletotrichum gossypii</i> Southw.,	<i>Phyllocoptes oleivorus</i> Ashm.
<i>Corynebacterium sepedonicum</i> (Spieck. et Skapt.
et. Burkh.)	<i>Phylloxera vastatrix</i> Planch.
<i>Cylas formicarius</i> F.	Neu: <i>Viteus vitifolii</i> (Fitch.) Shim.
<i>Dacus dorsalis</i> Hendel.	<i>Phymatotrichum omnivorum</i> . (Shear) Duggar
<i>Dialeurodes citri</i> Ashm.	<i>Bacterium stewarti</i> (Sm. E.) E. F. Smith
<i>Diarthronomyia chrysanthemi</i> Ahlb.	<i>Phytophaga destructor</i> Say
<i>Diatrea venosata</i> Wik.	Neu: <i>Mayetiola</i> d. Say
<i>Ditylenchus angustus</i> (Butler) Filip. (Anguillulina)	<i>Piesma quadrata</i> Fieb.
<i>Ditylenchus dipsaci</i> (Kühn) Filip.	<i>Plasmodiophora brassicae</i> Woron.
<i>Deuterophoma tracheiphila</i> Petri	<i>Polyspora lini</i> Laff.
<i>Endothia parasitica</i> (Murr.) And. et And.	<i>Popillia japonica</i> Newm.
<i>Epidiaspis leperii</i> Baer.	<i>Prays oleellus</i> F.
<i>Eriosoma lanigerum</i> Hausm.	<i>Pseudauleacaspis pentagona</i> Targ.
<i>Erwinia amylovora</i> (Burr.) Winslow et al.	<i>Pseudococcus gahani</i> Green
<i>Eumerus strigatus</i> Flln.	<i>Pseudococcus comstocki</i> Kuw.
<i>E. tuberculatus</i> Rond.	<i>Pseudomonas hyacinthi</i> (Wakk.) E. F. Smith
<i>E. narcissi</i> Smith.	Neu: <i>Xanthomonas hyacinthi</i> (Wakk.) Dows.
<i>Exobasidium japonicum</i> Shir.	<i>Pseudomonas marginata</i> (Mc. Cull.) Stapp.
<i>Fusarium bulbigenum</i> Cooke et Mass.	<i>Pseudomonas syringae</i> ssp. <i>Populea</i> v. Hall.
<i>Fusarium oxysporum</i> f. <i>gladioli</i> (mass.) Snyder et
Hansen	<i>Pyroderces rileyi</i> Wals.
<i>Gracilaria azalcella</i> Brants.	<i>Diaspidiotus perniciosus</i> Comst.
<i>Grapholitha inopinata</i> Heinr.	<i>Rhagoletis cerasi</i> L.
	<i>Rhagoletis pomonella</i> Walsh.
	<i>Saperda candida</i> F.
	<i>Sclerotinia Bulborum</i> (Wakk.) Rehm.

<i>Sclerotinia gladioli</i> (Mass.) Dray	<i>Taeniothrips simplex</i> Mots.
<i>Septoria azaleae</i> Vogl.	<i>Tetradacus citri</i> Chen
<i>Septoria linicola</i> (Speg.) Gar.	<i>Tilletia brevifaciens</i> Fisch.
s. <i>Mycosphaerella linorum</i> Wr.	<i>Tilletia indica</i> Mitra
<i>Sphaeronoma fimbriatum</i>	<i>Tortrix pronubana</i> Hbn.
(<i>Ceratostomella</i> f.) (E. et H - Ell.)	<i>Unaspis yanonensis</i> Kuw.
<i>Spongospora subterranea</i> (Wallr.) Johnson	<i>Uromyces betae</i> Lev.
<i>Synchytrium endobioticum</i> (Schilb.) Perc.	<i>Xanthomonas begoniae</i> (Takim) Dows.
<i>Tarsonemus fragariae</i> Zimmerm.	